

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Primi & Fœliciani martyrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

mentorū varietatibus exornauit egregiè, ac postremò censu redditibusque regijs excellenter ditauit: & quod multo præclaris est viros pietate & eruditione præstantes vndequique euocauit: qui die nocteq; diuinis ibidem Deo laudes exoluerēt. Ibi verò per beatissimi Põtificis Medardi meritum gloriosa fulgent miracula: ibi varijs detenti infirmitatibus grata consequuntur remedia: ibi peccatores graui conscientie pondere pressi subleuamini sentiunt & Christi gratiam abundanter obtinent: quam nobis idem Dominus sancti Confessoris sui intercessione quoque largiri dignetur.

MARTYRIVM SS. PRIMI ET FÆLICIANI. ex eo quod est apud Surium. Passi sunt anno

Domini 303. Marcell. Pap. 7. Dioclet. & Max. 20.

Turij 9.

Primus & Fælicianus ciues Romani, ac Christianæ religionis cultores eximijs, eam maxime ob rem compræhensi & in vincula missi

sunt: quòd idola negarent se responsa dare posse,

nisi prius hi duo athletæ dijs sacrificarent. Sed cum

illi Christi bonitate egregiè confisi non modo vincula

sed mille mortis genera impio demoniorum

cultui præponerent, lætique carceris squalorem

vincti subirent, nocte concubia Angelus Domini

fractis cathenarum vinculis illasosabire cõcellis.

Post dies verò aliquot iterum compræhensi, Imperatorib⁹

Diocletiano & Maximiano oblati sunt,

qui eos ad phanū Herculis deduci iusserunt, vt ibi

ra idolo offerrent. At illi, spreto eorum imperio,

constanter amentiam redarguerunt impietatemq;

detestati sunt. Igitur carnifices cum eernerent

tos martyres in cõfessione Christi immobiles

rem in desiderio habere, virgis eos crudeliter ca-

Angel⁹ eos
è carcere
liberat.

derunt: sed eo supplicio virtutē illis constantiam
 que maiorem addiderunt. Quod cum ex militū re-
 latu Imperatores audirent, irati vehementer, tradi-
 derunt eos Promoto Numentanę ciuitatis p̄sidi,
 qui eos ferro vinctos, tertio decimo milliaro, via
 Numentana, in carcerē misit: vbi sancti martyres
 precibus & hymnis Dei bonitatem nunquam cele-
 brare cessarunt. Post multum verò temporis, in fo-
 ro ad tribunal producti dijs sacrificare iussi sunt.
 cumque eadem constantia, qua prius tam immane
 scelus execrarentur, alter ab altero separatus est, vt
 quos facilius ad impietatem impelleret. Et pri-
 mo quidē Feliciano minę pariter ac blanditię ad-
 hibite, quas ille cum irideret plumbatis immani-
 ter percussus est. Cæsum deinde Præses interrogat: vel-
 le potius dijs immolare & iucundos cum gloria
 eligere: quam nouis iterum supplicijs mace-
 ri. Cui Sanctus: Quos tu mihi dies iucundos com-
 moras? Octoginta iam ætatis annos habeo &
 ginta plus minus Christi cognitione illustratus,
 flamma cum animi mei voluptate deseruio: &
 mihi caduca & vana huius mudi oblectamēta
 quæ per se per se persuadebis? Ego verò Christo Deo meo
 primo ter Maximo, ad extremum vsque vitę spi-
 ritum adherere decreui, qui me tuis è manibus li-
 berabit. Hęc & his similia dicentem Præses, ad sti-
 gna ligari & manibus pedibusque acutos elauos
 præcepit. At ille confixus in Christi laudibus
 mansit immobilis, totoque triduo varijs tortus
 supplicijs, Deo sine fine gratias agebat, cælestique
 gloria refectus, tyrāni inuidiam mirabiliter su-
 perauit. Eares Præsidem habebat pessimē. Itaque
 cepit vt flagellis cæsum è ligno deponerent, &
 solatio destitutum in custodia seruari.

Constantia
atrocitas
virgis.

Rursus in
carcerē mis-
tuntur.

Felicianus
plumbatis
verberatus.

Atrocissimi
me cruci-
atur.

Fff 2 Eo amo-

Primus fustibus immantiter caditur.
Psalm. 65.

Vide tyrannidem.

Leones in martyres immisi fuerunt.
Item vrsi.

Eo amoto confessum Primum adduci iussit, cui falso persuadere conatus est, Felicianum, abiurato Christi cultu, dijs immolasse. At Primus ab Angelo iam antè de Feliciani constantia edoctus, constanter Præsidem mendacij redarguit, dixitque fratrem suum in vinculis pro Christi nomine conestum, haud secus atq; in paradyso letari. Tunc Præses fustibus eum validissimè cædi, & latera lampadibus exuri iussit. At ille in eculeu leuatus & lampadibus vstus pallebat. Igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Post hæc, Domine, dicebat, benedico te, Iesu Christe, Rex meus, quia in te cõfessus nihil sentio eorum, quæ mihi à Sathanz ministris inferuntur. Præses his auditis in furorem conuersus, iussit eum de eculeo deponi, simulq; bullis plumbum in os eius infundi. Hæc autem supplicia, præsertim Feliciano, ei inferebat, vt is, horrore eorum victus, à cõfessione resiliret. At Primus plumbum, instar aquæ frigidæ exhaustit, dixitq; Præsi: Ecce non est à me separatus quem tu dicebas dijs vestris immolasse. En adunati sumus in gloriam redemptionis, ne vlla nos tenebrarû caligo circumueniat.

Tunc Præses, ceu furijs quibusdam agitato, iussit eos in amphitheatrum deduci, simulq; duos leones ingentes, quorum rugitus omnes eius vrbis ciues exterruit, immitti. Sed leones, cum impetu currentes, mox vt ad martyres venêre, ad pedes illorum se volutantes, mirè illis blandiri & gratulari viderunt. Voluit igitur Præses, vt illis reuocatis, vrsi ferocissimi dimitterentur, sed illi quoque omni ferocitatis oblitij, ad eorum se vestigia prouoluebant. Tum verò martyres: En Præses inique, inquit, se, & vos agnoscit creatorem suum, & vos cœcitate mentis percussi, non agnoscitis eum, qui vos ad imaginem

nem &
Tum ver
tos in ca
plius qu
sto cum
Cerne
permulto
sum acce
quam læ
illorum c
neque au
rò noctu à
Numentar
hymnis &
tes honorif
necia in p
torem aliq
torificam
locimo ab v
P A S S I O
virginis A
sistomi.
Eata v
B morte
nus ex
merit, sed p
re illorum
nuciatu, to
nus perferen
tis coronar
ad iudice
prudenter
ret vultu ip

nem & similitudinem suam creare dignatus est ?
Tum verò populus inter se fremitus dare & infinitos in caelum clamores tollere cepit : & viri amplius quingenti fidem ex animo amplecti & Christo cum omnibus suis nomina dederunt.

Multi cadunt.

Cernens verò Praeses se illos superare non posse, permultosq; eorum constantia permotos, ad Christum accedere, capitis in eos sententiam protulit : quam laeti martyres exceperunt. Corpora autem illorum canibus projecta sunt : sed neque canes, neque aues, neque musca quidem ea attigere. Porro noctu à Christianis fidelibus rapti, & ad Arcus Numentanos in arena arenarium deportata sunt. Vbi hymnis & psalmis per dies triginta fideles vacantes honorifice ea sepelierunt. Magna verò illic beneficentia in praesentem vsque diem exuberant. Annis autem aliquot euolutis, cessante persecutione, honorificam eis basilicam ibi construxerunt quarto decimo ab vrbe Roma milliario.

Caduntur capite martyres.

PASSIO ET MORS S. PELAGIAE
virginis Antiochena. ex praclaris Encomijs S. Chrysostomi.

Beata virgo Pelagia tanta cum voluptate ad mortem cucurrit, vt neque carnificum manus expectarit, neque in iudicium ingressa meret, sed proprij animi studio & summa alacritate illorum sauitiam anteuertit. Parata erat ad cruciatus, tormentaque, & omne suppliciorum genus perferendum : sed metuebat tamen ne virginis coronam perderet. Cum enim capta à militibus, ad iudicem duceretur, illa se consilium mutasprudenter simulauit : atque vt eius rei fidem faceret vultu ipso hilaritate praese ferebat. Figmentum igitur

Iunij 9.

Mira alacritate properat ad mortem.